

ДО
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА
НАКАЗАТЕЛНА КОЛЕГИЯ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД

И С К А Н Е

ОТ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД

на основание чл. 125, вр. чл. 124, ал. 1, т. 1, пр. 1
от Закона за съдебната власт

ОТНОСНО: Приемане на тълкувателно решение по въпроса „Следва ли да се приеме за изгубило сила приетото в т. 3 от Тълкувателно решение № 3/12.11.2013г. по т.д. № 3/2013г., че „Положеният общественополезен труд от трансферирания осъден български гражданин в осъдилата го държава трябва да бъде зачетен от съда за намаляване срока на наказанието, освен ако определеният от издаващата държава остатък за изтърпяване е изчислен след зачитане на положения труд.“?

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

С Тълкувателно решение № 3/2013г. на ОСНК на ВКС по т. 3 е отговорено на въпроса „следва ли да бъде зачетен положеният от трансферирания осъден български гражданин труд, положен в осъдилата го държава?“, по който е била констатирана противоречива съдена практика в производство по трансфер на осъдено лице. В мотивите на решението е направено тълкуване на разпоредбите на Конвенцията за трансфер на осъдени лица от 1983г. на Съвета на Европа, както и е съобразено Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета на Европейския съюз от 27.11.2008г. за прилагане на принципа за взаимно признаване на съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от

свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в ЕС /Рамково решение 2008/909/. В т. 3 на посоченото Тълкувателно решение е прието, че „Положеният общественополезен труд от трансферирания осъден български гражданин в осъдилата го държава трябва да бъде зачетен от съда за намаляване срока на наказанието, освен ако определеният от издаващата държава остатък за изтърпяване е изчислен след зачитане на положения труд“.

До Съда на ЕС /СЕС/ е било отправено преюдициално запитване на основание чл. 267 от Договора за функционирането на ЕС от състав на Софийски градски съд по наказателно производство, водено срещу Атанас Огнянов, относно тълкуването на член 17, параграфи 1 и 2 от Рамково решение 2008/909/. С решение на голям състав на Съда по дело С-554/14 /„Огнянов“/ от 08.11.2016г. е прието, че „Член 17, параграфи 1 и 2 от Рамково решение 2008/909 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска такова тълкуване на национална разпоредба, което да оправомощава изпълняващата държава да намали наказанието на осъденото лице поради положен от него труд по време на задържането му в издаващата държава, когато компетентните органи на последната, при спазване на нейното законодателство, не са извършили подобно намаляване на наказанието.“

Видно от изложеното, възприетото в т. 3 от цитираното Тълкувателно решение, и даденото от СЕС в решението от 08.11.2016г. по преюдициалното запитване, тълкуване на чл. 17, пар. 1 и 2 от Рамковото решение 2008/909, са в противоречие.

Това несъответствие е констатирано в мотивите на акта на СЕС и в т. 2 от решението е постановено, че „Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че националният съд трябва да вземе предвид всички норми от националното право и да ги тълкува, доколкото е възможно, в съответствие с Рамково решение 2008/909, изменено с Рамково решение 2009/299, за да постигне търсения с това решение резултат, като при необходимост по собствена инициатива не приложи тълкуването, дадено от националния съд, действащ като последна инстанция, когато това тълкуване не е съвместимо с правото на Съюза.“

Предвид горното, следва да се приеме, че решението на СЕС е основание за инициране на тълкувателна дейност по отношение на вече постановеното ТР № 3/2013г., за да се обезпечи спазването на принципите на правото на Европейския съюз, съобразно които националният съд следва да остави без приложение нормата на националното право, която противоречи на правото на ЕС, както и да изостави национално тълкуване, което е в противовес на тълкуването, дадено от СЕС. Съществуващото противоречие между националното тълкуване на нормите от НПК, регламентиращи трансфер на

осъдено лице и тълкуването на съответните разпоредби на Рамково решение 2008/909, сочи на необходимост от тълкувателна дейност на ОСНК за решаване на въпроса дали възприетото в т. 3 на ТР № 3/2013г. на ОСНК на ВКС е загубило сила. Този въпрос, освен във връзка със случаите на трансфер в Република България на лица от държави-членки на ЕС, следва да се постави и по отношение на случаите на трансфер в Република България на лица от държави извън ЕС и дали в тези случаи следва да преосмисли даденото в т. 3 от ТР № 3/2013г. тълкуване.

С оглед на изложеното и на основание чл. 125, вр. чл. 124 ал. 1, т. 1, пр. 1 от Закона за съдебната власт, правя следното

И С К А Н Е

Общото събрание на Наказателната колегия на ВКС да приеме тълкувателно решение по следния въпрос:

Следва ли да се приеме за изгубило сила приетото в т. 3 от Тълкувателно решение № 3/12.11.2013г. по т.д. № 3/2013г., че „Положеният общественополезен труд от трансферирания осъден български гражданин в осъдилата го държава трябва да бъде зачетен от съда за намаляване срока на наказанието, освен ако определеният от издаващата държава остатък за изтърпяване е изчислен след зачитане на положения труд“?

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА

ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД:

/ЛОЗАН ПАНОВ/